

2 Σεπτεμβρίου 2020

Άγιος Ιωάννης Χρυσόστομος: Πού είναι του βασιλιά τα βλάστημα λόγια και η ακόλαστη γλώσσα;

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Απαύγασμα πατερικής Σοφίας](#)

СТН
АНЬТНМ
МАВОУННО
ОСЕЦЮ
ТЬ

Το μαρτύριο του αγίου Ιερομάρτυρα Βαβύλα.

??? ??? ????? ??????? ???????, ?????? ???????

Συνέχεια από εδώ: <http://www.diakonima.gr/?p=509672>

Γιατί αφού ο Θεός χάρισε δύναμη μεγαλύτερη στα νεκρά σώματα και στα διαλυμένα σε σκόνη, πολύ περισσότερη ζωή θα χάριση σ' αυτούς, καλύτερη της πρώτης και πιο μακάρια, κατά τον καιρό των στεφάνων. Λοιπόν ποια είναι τα κατορθώματά του;

Αλλά μην ανησυχήσετε αν φέρωμε το λόγο πιο πριν. Γιατί κι αυτοί που θέλουν να παρουσιάσουν καλά τις εικόνες, απομακρύνουν λίγο τους θεατές από εκεί που τις έχουν κρεμάσει κι έπειτα τις ξεσκεπάζουν, κάνοντάς τους με την απόσταση καθαρότερο το θέαμα της εικόνας.

Ανεχθήτε λοιπόν κι εσείς να τραβήξωμε το λόγο προς τα πίσω.

Όταν δηλαδή αυτός που όλους τους ξεπέρασε στην ασέβεια, ο Ιουλιανός, ανέβηκε στο θρόνο το βασιλικό, κι έπιασε τα σκήπτρα της εξουσίας, αμέσως ύψωσε τα χέρια του κι εναντίον του Θεού που τον έπλασε, κι αγνόησε τον ευεργέτη, και βλέποντας προς τον ουρανό από κάτω, από τη γη, γαύγιζε σαν τα λυσσασμένα σκυλιά, που απειλούν κι όσους δεν τους δίνουν τροφή αλλά κι όσους τους δίνουν.

Κι απ' αυτά τα σκυλιά πολύ αγριώτερη τον έπιασε μανία.

Γιατί αυτά αποστρέφονται και μισούν το ίδιο και τους δικούς τους και τους ξένους, ενώ αυτός καλόπιανε και με κάθε περιποίηση περιποιόταν τους δαίμονες που εχθρεύονταν τη σωτηρία του, και τον ευεργέτη και σωτήρα, που δεν λυπήθηκε ούτε το Μονογενή του γι' αυτόν, τον αποστρεφόταν και τον μισούσε.

Και κατηγορούσε τον Σταυρό, πράγμα που σήκωσε ψηλά την οικουμένη από το πέσιμό της κατά γης, κι απόδιωξε από παντού το σκοτάδι και μας έφερε φως κι από τις ακτίνες του ηλίου λαμπρότερο.

Κι ούτε σ' αυτά δε στάθηκε ο ασεβέστατος αλλά υποσχέθηκε να εξαφανίση από την οικουμένη το έθνος των «Γαλιλαίων», όπως συνήθιζε να μας λέη.

Αν και αφού το όνομα Χριστιανός το θεωρούσε συχαμερό και πράγμα ντροπή γεμάτο, για ποιο λόγο δε μας ωνόμαζε μ' αυτό το όνομα όταν ήθελε να μας ντροπιάζη, παρά μας έδινε όνομα ξένο;

Αυτό φανερώνει πως ήξερε καλά ότι το να παίρνης το όνομά σου από τη σχέση σου με τον Χριστό, αυτό είναι μεγάλη τιμή όχι μόνο για τους ανθρώπους αλλά και για τους αγγέλους και για τις ανώτερες δυνάμεις.

Γι' αυτό έκανε το παν για να μας αποστερήσει από την τιμή αυτή και να καταργήσει το κήρυγμα. Αυτό όμως, άθλιε και ταλαίπωρε, είναι αδύνατο, όπως αδύνατο είναι να γκρεμίσεις τον ουρανό και να σβήσεις τον ήλιο και να κλονίσεις τα θεμέλια της γης και να τα κατασκάψεις.

Κι αυτά τα προφήτεψε ο Χριστός, λέγοντας "Ο ουρανός και η γη θα πάψουν να υπάρχουν, αλλά τα λόγια μου δε θα πάψουν να υπάρχουν".

Αλλά εσύ δεν ανέχεσαι να το λήη αυτό ο Χριστός, δέξου λοιπόν που το φωνάζουν τα πράγματα. Γιατί εγώ αξιώθηκα να μάθω τι θα πη απόφαση Θεού, πόσο δυνατό και ακαταμάχητο πράγμα είναι και έχω πιστέψει πως είναι πιο αξιόπιστη κι από τους νόμους τους φυσικούς κι από την πείρα των πραγμάτων.

Εσύ όμως, που σέρνεσαι ακόμα κατά γης και φοβάσαι να παραδεχθής ανθρώπινους λογισμούς, δέξου αυτό που μαρτυρούν τα πράγματα. Εγώ δεν αντιμιλώ κι ούτε παίρνω θέση.

β'. Λοιπόν, τι λένε τα πράγματα; Είπε ο Χριστός ότι είναι ευκολώτερο να χαθή ο ουρανός και η γη, παρά να ακυρωθή ένας λόγος του. Σ' αυτά αντιτάχθηκε ο βασιλιάς κι απείλησε να καταργήσει τα δόγματα.

Πού είναι λοιπόν τώρα ο βασιλιάς που τα απείλησε αυτά; Χάθηκε και καταστράφηκε και τώρα βρίσκεται στον άδη και περιμένει την αναπόφευκτη τιμωρία του. Ενώ πού είναι ο Χριστός που τα αποφάσισε αυτά; στους ουραμούς, στα δεξιά του Πατρός, και κάθεται στον υψηλότατο θρόνο της δόξης.

Πού είναι του βασιλιά τα βλάστημα λόγια και η ακόλαστη γλώσσα; Έχει γίνει στάχτη και σκόνη και για τα σκουλήκια τροφή.

Πού είναι τον Χριστού η απόφαση; Λάμπει από την ίδια την αλήθεια των πραγμάτων, αστραφτερή με τ' αποτελέσματά της, σαν στήλη χρυσή.

Κι όμως ο βασιλιάς τίποτα δεν παράλειψε τότε, όταν ήταν να ξεσηκώσει πόλεμο εναντίον μας, αλλά και μάντεις καλούσε και αγύρτες μάζευε, κι όλα ήταν γεμάτα δαίμονες και πνεύματα πονηρά.

Ποιο αποτέλεσμα είχαν οι ενέργειες αυτές; Να αναστατωθούν πολιτείες και νάρθη πείνα χειρότερη από κάθε πείνα. Γιατί ξέρετε βέβαια και θυμόσαστε πως ήταν άδεια η αγορά από πράγματα κι ήταν γεμάτα τα εργαστήρια από ταραχή, όπως αγωνιζόταν ο καθένας να πρωταρπάξει αυτό που εμφανιζόταν και να φύγει.

Μα γιατί λέω πείνα, όταν και οι πηγές ακόμα που άλλοτε έτρεχαν πιο άφθονα κι από ποτάμια στέρεψαν από νερό;

Συνεχίζεται

Απόσπασμα από τον Α' λόγο, «Εις τον Άγιο Μάρτυρα Βαβύλα», του αγίου Ιωάννου Χρυσοστόμου, από την έκδοση «Ιωάννου του Χρυσοστόμου έργα», τόμος Πέμπτος, τα «Εγκωμιαστικά Β'», των εκδόσεων ο Λόγος. Εισαγωγή, μετάφρασις, σχόλια Κων. Λουκάκης